

ТАНЕКЕ

ISSN 0134-2266

1990

12

Kõige ilusam jõulupuu

LEELO TUNGAL

KÕIGE ILUSAM JÕULUPUU LINNA EI TULE —
TEMA KODUKS ON VAIKNE JA LUMINE LAAS.
ÕHTU SÜÜTAB TA OKSTE PEAL TÄHTEDE TULE,
INGLIJUUSTENA LUMISED VAIBAD ON MAAS.

AINULT METSLOOMAD KUUSKE KULDEHTES NÄGID —
TÄHEOKSI JA LATVA, KUS HELENDAS KUU.
JÕULUÕHTUL, KUI KULLASTEKS MUUTUSID KÄBID,
SAI TAST LINNU JA ORAVA KINKIDEPUU.

KÕIGE ILUSAM JÕULUPUU LINNA EI TULE,
TALLE VÕÖRAKS JÄÄB PLATSIDE KIVINE PIND.
VÕI KUI TULEB, SIIS VÕIB-OLLA LÄBI SU UNE —
LÄBI UNENÄO VARJAB JA SOOJENDAB SIND.

Jaunist jõulu

MILVI PANGA

JAANIVALGUSEST JÕULUDEKS
JÄÄNUD ON KÜÜNLAJAGU.
SIISKI PIISAB SELLESTKI,
ET ÖÖSSE JÄÄKS HELE VAGU.

LEEGIVÄRELUST HELLALT HOIAME.
PIHKUDES. EI HINGA PEALE.
EI HÜLGA VALGUS SIIS PESA JA
MEID KÕIKI JUHATAB HEALE.

LEELO TUNGAL

JÕULUSALM PISIKESELE INDREKULE
JA TEISTELE LASTELE, KES VEEL
HÄSTI RÄÄKIDA EI OSKA, AGA
KINKI TAHAKSID SAADA KÜLL

MEIE OLEME KA VALMIS
TERVITAMA JÕULUMEEST:
EMA LAPSE EEST LOEB SALMI,
LAPS SÕÖB KOMMI EMA EEST.

Taignarulli jõulupolka

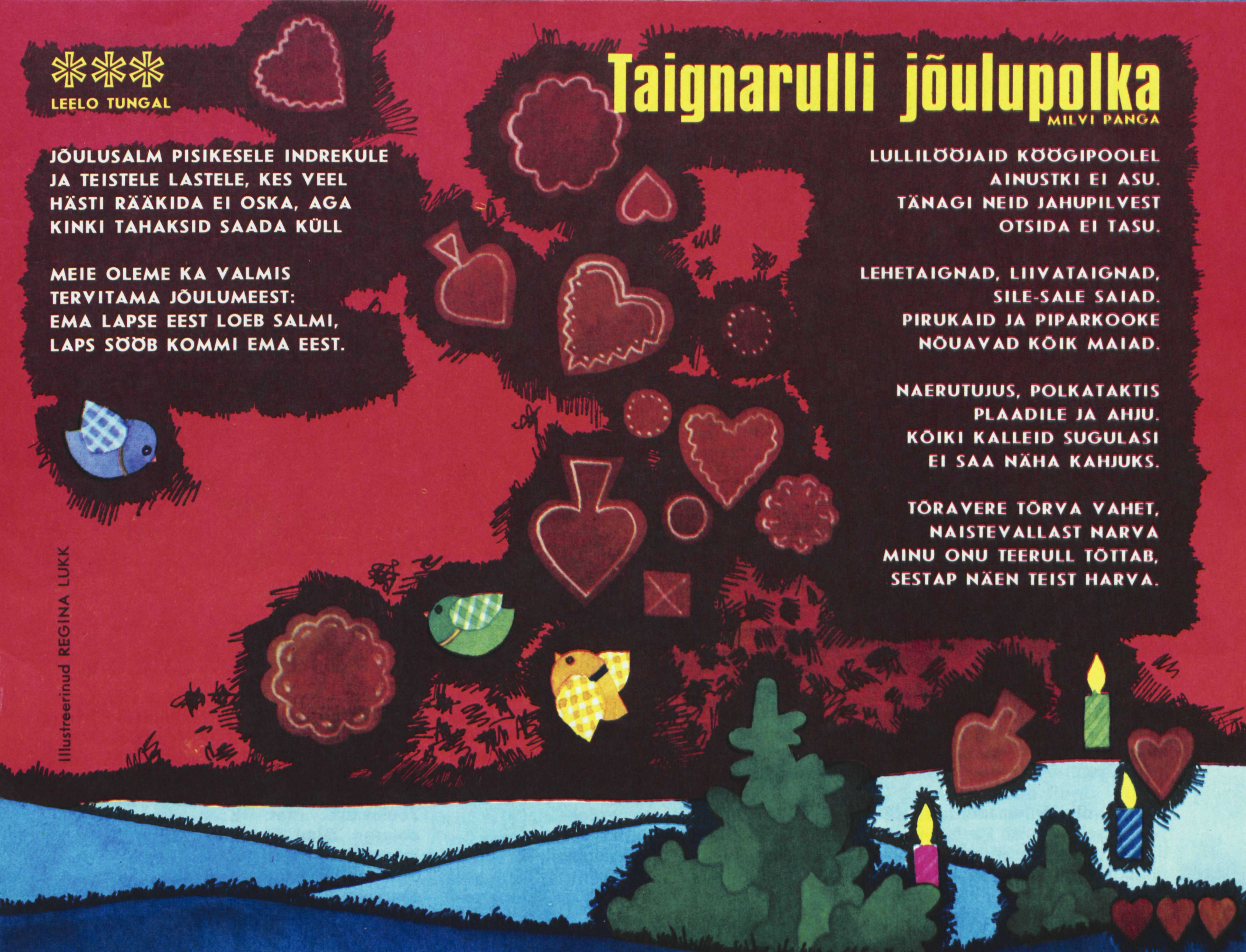
MILVI PANGA

LULLILÕÕJAID KÕÕGIPOOLEL
AINUSTKI EI ASU.
TÄNAGI NEID JAHUPILVEST
OTSIDA EI TASU.

LEHETAIGNAD, LIIVATAIGNAD,
SILE-SALE SAIAID.
PIRUKAID JA PIPARKOOKE
NÕUAVAD KÕIK MAIAID.

NAERUTUJUS, POLKATAKTIS
PLAADILE JA AHJU.
KÕIKI KALLEID SUGULASI
EI SAA NÄHA KAHJUKS.

TÕRAVERE TÕRVA VAHET,
NAISTEVALLAST NARVA
MINU ONU TEERULL TÕTTAB,
SESTAP NÄEN TEIST HARVA.

JÜRI RANT

Jõuluvanad

- «Issu, kas karudel jõuluvana käib?»
Rainar oli põlvili toolil ja vaatas aknast õue. Kaevu ümber keerutas tuisk lund, kaugemal aia taga mustendas metsa tume triip. Metsa vahele kaduvalt teelt võis varsti oodata jõulumee, kust mujalt ta ikka pidi õue jõudma.
«Issu! Kas käib!»
Isa luges ajalehte. Lehes oli palju uudist. Isa ei saanud sealt pilku lahti, seetõttu ümises ta silmi fõstmata.
«Käib ikka.»
Rainar kujutles karude jõuluvana metsateele. Karude jõuluvana oli karuisa moodi. Muidugi kandis ta sammalhabet. Ja käis tagumistel jalgadel. Et karud sellega toime tulevad, oli Rainar tsirkuses näinud. Ei tea, mis tal kotis oli! Võib-olla jalgratas.

MALLE ALEKSIUS

Kummaline jõulutaat

Eile käis Eneli kodus jõuluvana. Jõuluvana on alati tulnud detsembrikuu kahekümne neljandal päeval ja eile oligi kahekümne neljas.

Tänavu oli jõulutaadil kiire. Ta ütles juba uktsel, et tahab kuulata üksnes väga lühikesi salme, sest tal on ainult viis minutit aega Eneli pool jalgu puhata. Eneli oli mõelnud jõulutaadile lugeda

ilusa seitse salmi pika luuletuse. Nüüd tuli see ülepeakaela lühikese salmijupi vastu vahetada. Talle meenus kolm rida:

... sinule ma patsi löön.

Kotitäie piparkooke
korruga ma ära söön.

Need kolm rida ta jõulutaadile üles ütleski. Jõuluvana jäi rahule ning kiitis veel pealegi, et sõnad «löö» ja «söön» olid

kenasti riimis. Ema ja vanaema said oma pakid palja kniksu eest kätte. Kui jõuluvana minekule asutas, julgus Eneli arglikult küsida, kuhu tal tänavu selline rutt on.

Jõuluvana vastas: «Kõik teised lapsed ootavad mind ka juba ammu. Nüüd lähen kiiresti Sirlil juurde.»

Sirlil on lasteaias Eneli kõige parem sõbranna. Seepärast sai Eneli jõuluvanast

Tsirkusekaru oli jalgrattaga sõitnud. Talvel pole karulastel vist küll jalgrattaga suurt midagi peale hakata, aga pea see kevad ei tule. Rainar surus nina vastu klaasi. Kaevu taga kuusetüvel välgatas midagi. Küllap seal hüples orav.

«Issu! Kas oravatel jõuluvana käib!»

Isa nägu oli endiselt ajalehe taga peidus.

«Käib, käib.»

Oravate jõuluvana nüüd küll mööda metsateed ei astu, mõtles Rainar. Tema tuleb mööda puid oksalt oksale hüpates. Ei tea, kuidas tal kingikott turjal püsib? Kas hoiab hammastega kinni? Käppadega ei saa ju hoida, neid kõiki läheb oksalt oksale hüpates vaja. Oravate jõuluvana kingikotis on muidugi pähklid, neid oravalapsed armastavad. Pähklid ja piparkoogid. Öues hakkas Muri haukuma. Kas inimeste jõuluvana juba tuleb? Eelmisel talvel ei olnud Muri jõuluvana peale haukunud. Muri oli tema kannul tuppa trüginud, pika punase mantli hõlmu rõõmsalt sakutanud ja saba liputanud. Rainar oli Muri tarkust väga imeks pannud. Tavaliselt ei usaldanud Muri kergesti ühtegi võorast. Ta uuris tükk aega, kas on hea või halb külaline. Kuidas ta küll jõulumehet puhul kohe teadis, et see on hea mees!

Illustreerinud JAAN TAMMSAAR

hästi aru. Kui taat Sirli juurde kiirustab, võib ta loomulikult Eneli peale vähem aega kulutada.

Täna teatas Eneli lasteias Sirlile uhkelt: «Sel aastal käis jõuluvana enne minu pool. Minu poolt läks ta edasi sinu juurde.»

«Kust sa tead, et enne sinu juures?» uuris Sirli.

«Ta ise ütles mulle,» vastas Eneli.

«Missugune jõuluvana see oli?» päris Sirli.

«Tal oli must maani ulatuv mantel. Mantli alla äärde olid tikitud valged lumehelbed. Tal oli valgest vatist habe, punane tuttmüts, mille otsas helises väike kelluke, ja jalas meeste toasussid,» püüdis Eneli oma jõulutaati võimalikult täpselt kirjeldada.

«Minu juures küll seesugune jõuluvana

ei käinud,» oli Sirli veendunud. «Minu jõuluvanal oli hoopis punane mantel, must ilma tutita müts, saapad jalas ja pikk valge habe ees.»

«Huvitav, miks jõuluvana sellist komejanti teeb?» imestas nüüd Eneli. «Minu pool käib ta ühes riietuses, aga sinu juurde tulles paneb uue, teist värvi mantli selga. Võib-olla jõuluvana kardab, et äkki tuntakse ta ära.»

Vanaema teeb leiba

Kui ma mõtlen oma vanaemale, on mu mõtted leivalõhnalised. Minu vanaema oskab küpsetada peenleiba. Kodus on tal leivaastja, mis vist ei seisagi suurt tühi. Tore on vaadata, kui vanaema tainast sõtkub. Taina jätab ta mitmeks päevaks seisma, et see hapneks maitsvaks. Siis kütab vanaema suure ahju kuumaks ja vormib laual tainast parajad pätsid. Varsti lükkab vanaema pätsid ahju küpsema. Leivad küpsevad mitu tundi. Peagi on toas tunda meeldivat lõhna. Nüüd on paras aeg leivad ahjust välja võtta. Vanaema laob leivad lauale, piserdab pealt külma veega ja katab rätiga kinni, et koorik saaks krõbedam. Meil jääb vaid oodata, millal leib jahtub.

URMO KIVILO, Paide 3. Keskkooli 4.a klassi õpilane

Õudusjutt

Ükskord nägin ma sellist und, et öösel olid mul voodis silmad lahti. Siis ma kuulsin, et keegi koputab aknale. Ma tulin voodist välja ja läksin akna juurde. Seal oli neli musta mantliga meest. Aga mina olin üksi kodus. Ma tegin akna lahti ja tahtsin meestelt küsida, mis nende nimed on. Aga nemad tulid sisse ja tahtsid mind ära viia. Siis ma ronisin mööda seina lakke ja viskasin neile lambi pähe. Ma ei jõudnud laest kaua kinni hoida ja kukkusin alla.

Siis ma ärkasin üles ja nägin, et olin väikese kapi otsas. Me mängisime kodu ja ma olin mängult väike tita. Ma pidin mängult magama, aga jäin päriselt magama. Ema ajas mind üles ja ma rääkisin talle oma hirmsa unenäo.

INGRID ROOSIMAA, Turba Keskkooli 4. klassi õpilane

Sassis HILLI RAND nimed

Iga koolilaps teab ju väga hästi oma teist nime, perekonnanime. Prita Piibemäe ja Liisu Rast samuti.

Ja ometi oli väike segadus, kui õpetaja andis tagasi matemaatika tunnikontrollid väikestel paberilehtedel ja seletas, kuidas kellelgi oli läinud. Ta noomis Markust ja Mikku, Kristjanit ja Tõnist, et neil ühesugused vead olid, ning ütles lõpuks: «Mul on siin veel kaks tööd, aga ma ei tea, kes need kirjutanud on. Nimed on küll peal, kuid selliseid lapsi ma ei tunne.»

Elan Eestimaal

Minu isa ja ema on valgevenelased. Aga mina olen sündinud Eestimaal. Ka minu õde Ira on sündinud Eestimaal. Kui ma kasvasin, läksin eesti lasteaeda ja hiljem eesti kooli. Algul oli mul eesti keelega raskusi, aga nüüd ma saan kõigest aru. Mulle meeldib siin väga. Mul on niisugune tunne, et ma olen ise ka eestlane. Õpetaja ütleb, et mul on nii valged ja paksud patsid nagu paljudel eesti tüdrukutel.

OLJA BORTNIK, Valtu 9-kl. Kooli 4.b klassi õpilane

Tihase kiri

Oli eesti keele tund. Õpetaja vaatas meile kavala näoga otsa ja ütles, et oli aknalt leidnud huvitava kirja. Kuid kiri oli silpide kaupa sassi läinud. Meil tuli kiri õigesti kokku seada, et saada teada, mis sinna oli kirjutatud. Kirjas oli:

OOTAN SÕPRU. TOIDULAUD TÜHI. TIHANE.

Kuidas küll tihane kirjutada oskas? Arvatavasti on ta meie tunde akna taga kuulanud ja hoolega tähti õppinud, et oma murest meile jutustada.

Pärast seda tundi panime tihastele akna taha kaerahelbeid ja saiapurru. Nüüd nad laulavad meile tihti.

HEIVI ILVES, Lepistu 9-kl. Kooli 4. klassi õpilane

Illustreerinud HELDUR LARETEI

Klassis jäi väga vaikseks.

«Äkki on mõne teise klassi lapsed!» pakkus Merit.

Õpetaja raputas mõtlikult pead: «Ei tohiks nagu olla.»

«Või on hoopis teisest linnast!» arvas Timo.

Prita ja Liisu tõmbusid pingis kõssi. Õpetaja luges valjusti ette:

«Liisu Piibemäe ja Prita Rast. Kas teie tunnete neid!»

Klass hakkas üksmeelselt naerma, kostis läbisegi hõikeid: «Jah!

Ei!» Õpetaja tuli Prita ja Liisu pingi juurde ning päris:

«Mis juhtus? Ma tean, et te olete väga head sõbratarid. Kas nüüd lähuvad juba nimedki sassi! Millised nimed te ära vahetasite, ees- või perekonnanimed!»

«Ikka perekonnanimed!»

«Miks!»

«Mõtlesime, et nii on lõbusam.»

«Kas te ei tulnud selle peale, et ma ei tea ju, kumb kumma töö on kirjutanud!» naeris õpetaja. «Õnneks olid mõlemad küll viied ja ma ei pidanudki pead murdma.»

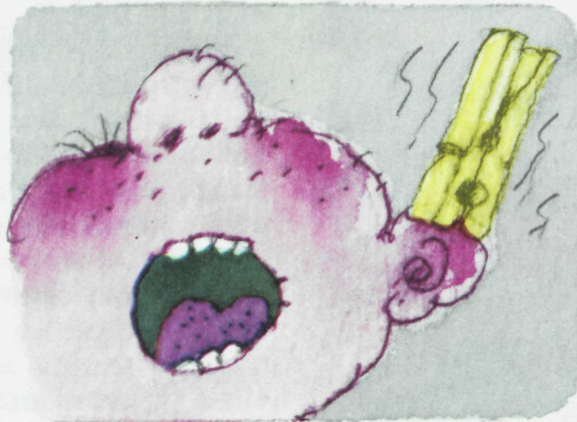
Nalju

Kogunud GUIDO ILVES

«Tead, ema,» ütleb väike tüdruk mänguasjade poes. «Kui sina oleksid minu tütar, ostaksin sulle kindlasti selle ilusa nuku.»

«Miks sa oma väiksele sõbrale haiget tegid?»
«Ma tahtsin, et ta minema läheks.»
«Kuid miks sa seda talle ei öelnud?»
«See poleks ju viisakas olnud.»

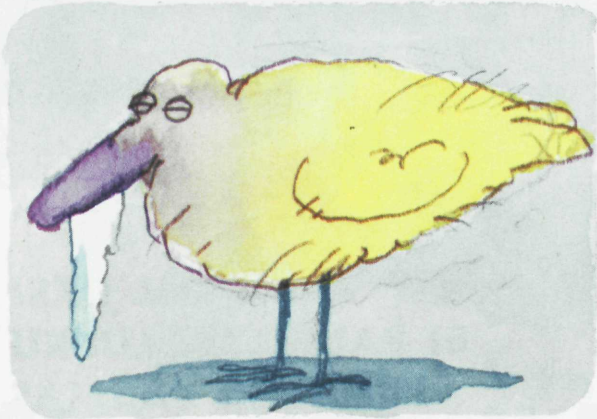

«Mina hakkasin käima, kui ma olin kümme kuud vana,» ütleb väike Liisi oma sõbrale.
«Mõtleks vaid! Ka mina oskasin kümnesegu käia, kuid mul ei tulnud mõttesegi sellest vanematele märku anda. Ja nii kandsid nad mind süles seni, kuni ma sain kaheaastaseks.»

Naabrimees on tulnud head uut aastat soovima. Ukse avab väike tüdruk.
«Kas isa on kodus?»
«Ei.»
«Aga ema!»
«Ei ole.»
«Aga vanaema!»
«Ka tema jõudis ennast ära peita.»

Vana aasta viimasel koolipäeval küsib üks poiss teiselt:
 «Kelleks sa tahad saada?»
 «Võluriks.»
 «Tobe mõte. Miks?»
 «Ma moondaksin meie klassijuhataja kanaarilinnuks ja teeksin siis akna lahti.»

Anne: «Kas võib inimest karistada niisuguse asja eest, mida ta pole teinud!»
 Õpetaja: «Loomulikult mitte.»
 Anne: «Jätsin nimelt kodused ülesanded tegemata...»

• Nalju

«Kuidas, Juku! Sa kingid näärivanale paberist kommi!?!»
 «Ärgu siis tulgu mehi takust habemega püüdma.»

Illustreerinud HILLAR METS

«Isa, homme on uusaasta, kingi emale rukkililledega fass,» ütleb väike Jaan isale.
 «Aga emal ju on selline.»
 «Enam ei ole.»

Joonistanud HILLAR METS

Detsembrit kutsutakse veel jõulu- ja talvekuuks. Jõulupuu kodu on Saksamaal (seal toodi tuppa küll nulg). Jõulupuu toodi tuppa esimest korda 1605. aastal, ligi 400 aastat tagasi. Rohelise puu tuppatoomisel oli ka oma tähendus: kokkupuutest elava ja haljaga loodeti tervist ja tugevust, peletati eemale halbu jõude.

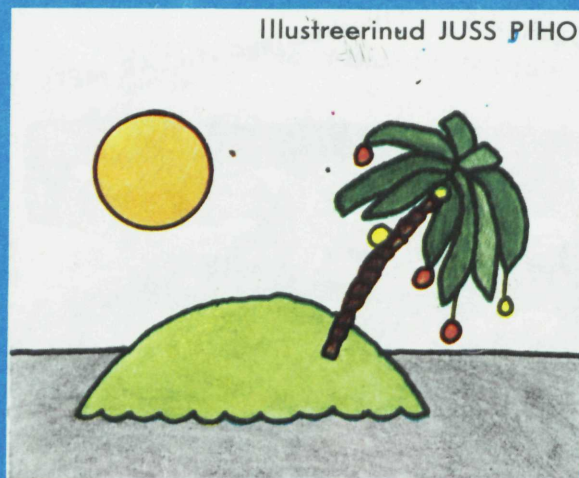

Ettevalmistusi jõuludeks alustasid vanad eestlased juba 21. detsembril — toomapäeval. Siis tehti kodus suurpuhastus. Muid töid ei soovitatud sel päeval ette võtta. Mõnes Eestimaa paigas valmistati ka nukk Tahma-Toomas, kes oli laiskuse ja lohakuse võrdkuju. Tahma-Toomas püüti ikka naabri ukse taha sokutada. Kuusk toodi tuppa 24. detsembril — jõululaupäeval. Jõulud kestsid 25.—27. detsembrini. Jõululaupäeval hotti õõ läbi tuli toas ja toit laual. Pärast keskööd viidi lauta loomadele leiba.

Kaaren Kaarel teab, et vahaküünlaid osati valmistada juba väga ammu, üle 1500 aasta tagasi. Esimene pilt jõulupuust, millel on küünlad küljes, avaldati 1799. aastal. Pea meeles: küünlaid võid põlema panna ainult juhul, kui oled selleks täiskasvanutelt loa saanud. Soojas toas kipub kuusk ruttu kuivama ja kuivad puuokkad võtavad kergesti tuld.

Jõulusaar, mis asub India ookeanis Jaava saarte lähedal, sai oma nime seetõttu, et saar avastati jõululaupäeval (24. detsembril) 1643. aastal.

põhjapõder, kellega jõuluvana Lapimaalt teed alustab, on tähelepanuväärne loom. Nimelt on põhjapõder ainus hirvede hulka kuuluv loom, kel kasvavad sarved ka emasloomadele.

MILVI PANGA

**AJAD, MIL UKSI
EI PANDUDKI LUKKU
TÄNASEKS JÄÄMAS
ON AJALUKKU.
TANUMAST TULIJA
TÖSTIS VAID ÄRA
VÄRAVALT VÄÄDI
JA OLIGI PÄRAL.
UKS PANDI PÖÖRA,
RIIVI VÕI HAAKI.
LOOMADE, LASTEGA
MUIDU EI SAANDKI.
TOAUKSE TAGA —
EI USU SA VIST —
LUUD LAUSUS:
SEES POLE HINGELIST.**

Illustreerinud HELDUR LARETEI

Miks öökull talvel ei huika

AIVAR POHLAK

METSISTUNUD PARGIS KASTANIPUU ÕONSUSES ON ÖÖKULLI KODU. VARAKEVADISTEL ÕODEL KOSTAB PARGIST HUIKAMIST. SIIS, KUI PÄEVANE PÄIKE JUBA SULATAB JA JÄÄTUNUD SULALUMI PARGITEEL PRAGISEB NING LÖHNAB KEVADE JÄRELE.

KOLM SUVE TAGASI LENDASID SELLESSE PUUÕONDE MESILASED, KUID TALVE NAD ÜLE EI ELANUD. MESIPUUST LAHKUNUD SÜLEMILE ON ESIMENE TALV RASKE. POOLE SUVEGA TULEB KOGUDA TALVEVARU, AINULT HEAL MEEAAS-TAL SEE ÕNNESTUB. EDASPIDI ON JUBA LIHTSAM — HEA AASTA ÜLEJÄÄK AITAB HALBADEL.

NII ELABKI ÖÖKULL KASTANIPUUS ÜKSI EDASI NING VARAKEVADISTEL ÕODEL ON PARGIST IKKA KUULDA HUIKAMIST. VAHEL HUIKAB TA KA SUVELÖPU- JA SÜGISÕODEL. AINULT TALVEL ON ÖÖKULL VAKKA. TA KARDAB KÜLMA ÕHKU SISSE AHMIDA JA KÜLMETUDA. SELLEPÄRAST.

mänguasju tunti juba antiikajal. Vanade piltide järgi on kindlaks tehtud, et lapsed mängisid kõvade ja pehmete (täideti hobusejõhvidega, villa või karvadega) pallidega, puust loomadega, nukkudega. Imikutele valmistati kõrsteid ja suurematele lastele vilepilli.

62 824 — nii palju jõulukaarte pani 1975. aastal posti üks naine Ameerika Ühendriikides San Francisco linnas. Siiani on see rekord ületamata.

suupilli leiutas sakslane C. F. L. Buschmann. 1821. aastal. Ta tahtis endale sellist instrumenti, mille abil oleks hea klaverit häälestada. Maailma esimene suupillitehas ehitati 1857. aastal.

elektrikitarr võeti kasutusele 1935. aastal Ameerika Ühendriikides. Algul ei saanud see mänguriist populaarseks. Ligi kaksikümmed aastat hiljem valmistati kitarr, millist kasutatakse praegu.

esimene koomiks avaldati 1896. aastal, ühes New Yorgi ajalehes. Koomiksi nimi oli «Kollane kitsetall» ja see avaldati värvilisena.

vesiveskeid oskasid inimesed ehitada juba kaks tuhat aastat tagasi Vahemeremaades. Tuuliku kodumaaks on Iraan. Esimesed tuuleveskid käisid seal ringi juba 7. sajandil.

31. detsembri ööl — nääriöö — on mitmetes maades juba üle saja aasta tagasi valatud õnne tina või küünlarasvaga. Tinakuju vari lasti seinale ja selle järgi ennustati, kas algav aasta tuleb valajale edukas. Uusaastat hakati jõuludest eraldi tähistama üle 400 aasta tagasi.

Oled sa kuulnud, kuidas sahiise pilliroog vaikselt öhtutunnil järve- või merekaldal? Ikka sihka-sihka-sihka-sihka veeloksatuste vahele. Kuidas ta aga klõbistab talvel? Kuulata ise!

Pilliroog on taim, mis erilist tutvustamist ei vaja. Kuid võib-olla kõik ei teagi, et see on meie looduse kõige pikem kõrreline, mis võib kasvada kuni 4 meetri kõrguseks. Veekogude kallastel, soistel aladel moodustab pilliroog roostiku, mis on koduks paljudele veelindudele, ka nutriale ja ondatrale.

Kõrguserekord kõrreliste seas kuulub pilliroo troopilistele sugulastele — bambuselistele. Bambused võivad kasvada kuni 40 meetri kõrguseks. Bambuspilliroole kuulub ka kasvukiiruse rekord. On liike, mis kasvavad kuni pool meetrit ööpäevas ja on kindlaks tehtud, et kasvukiirus tunnis on 3,8 sentimeetrit. Nii et veidi kannatust ja taim kasvab lausa inimese silme all.

Botaaniliselt on meie harilikule pilliroole kõige lähedasem tokiroog, mis Vahemeremaades moodustab roostiku ja asustab soiseid alasid. Tokiroogu kasutatakse sealkandis herne, tomati ja viinapuu tugikeppidena. Vanas Egiptuses valmistati sellest taimest roosulgi, millega papüürusele kirjutati.

Mida kõike küll bambusest ei tehta — see taim on lausa varaait. Ehitatakse kergeid maju, sildu, parvi. Toodetakse veejuhtmeid, mööblit, põllutöö- ja muusikariistu, nõusid, õngeritvu, telefoniposte, isegi sanndaalitaldu.

Võrdselt sugulastega soojadest maadest kasutatakse ka meie pilliroogu mitmeti. Eestimaal kaeti pillirooga katuseid juba 10. sajandil ja tehakse seda meiegi päevil, mil moodsamad katusematerjalid on suures osas pilliroo asendanud.

Pildistanud FRED JÜSSI

PILLIROOG

Pilliroog õitseb südasuvel ja kuni õitsemiseni on tema erkroheline kõrreladavad kariloomadele magus suutäis. Peale igapäevase abimehe on pillirool oma osa ka meie kodude kaunistamisel jõulu- ja nääriajal, sest meie — põhjamaa lapsed — oleme ju läbi aegade ikka olnud jõuluusku.

Meie esivanemad uskusid, et põldude viljakus oleneb põllu- ja maavaimu heatahtlikkusest. Viljalõikuse ajal ohverdati esimene ja viimane viljavihk maavaimule tänutäheks hea saagi eest. Kandes näärikroonidele üle võime edendada viljakasvu, jõudsid näärikroonid meie päevadeni nimelt tänu pilliroole. Pilliroost näärikroonid on kõige paremini säilinud ja vanimad neist on enam kui saja-aastased.

Näärikrooni valmistamiseks on kõige parem pilliroogu koguda talvel, siis on pillirool ilusam värv ja läige. Kauni näärikrooni valmistamine on küllaltki raske töö, kuid ühe näärikrässuga saab hakkama iga laps. Selleks on vaja vaid toorest kartulit ja kuivatatud pilliroovarsi ning rukki-kõrsi.

Keskmise suurusega tooresse kooritud ümmargusse kartulisse pista 10 cm pikkune puutikuke ja selle ümber torka kiirtekujuliselt kõrsi ja pilliroogu, nii palju, kui mahub. Oma krässi võid kaunistada veel värviliste lõngade ja läikivate paberitega. Valmis näärikräss riputa puutiku külge seotud niidiga lakke.

Head meisterdamist ja kaunist jõulurahu.

MAI ZERNASK

Inimene ja Jumal olid sõbrad. Vanapagan oli aga kade, sest temal sõpru polnud. Olemas olid küll ka väikesed paharetid, kuid nad kõik olid omavahel pahuksis. Nad oskasidki ainult pahad olla. Ja et ka Vanapagan oli paha, trügis ta inimese ja Jumala vahele ning ajas nad tülli. Kuid inimesele ja Jumalale ei meeldinud tülitseada. Seepärast hakkasid nad mõlemad otsima teid, kuidas kurjusest jagu saada. Inimene keelas ja vehkis mõõgaga, aga abi sellest polnud. Siis ühel pimedal jõulukuu ööl sündis pisike poiss — Jumala Poeg. Tema pidi suureks saades inimestele näitama, kuidas kurjast võitu saada. Üles pidi ta kasvama ühes tavalises kodus isa Joo-sepi ja ema Maarja hoole all.

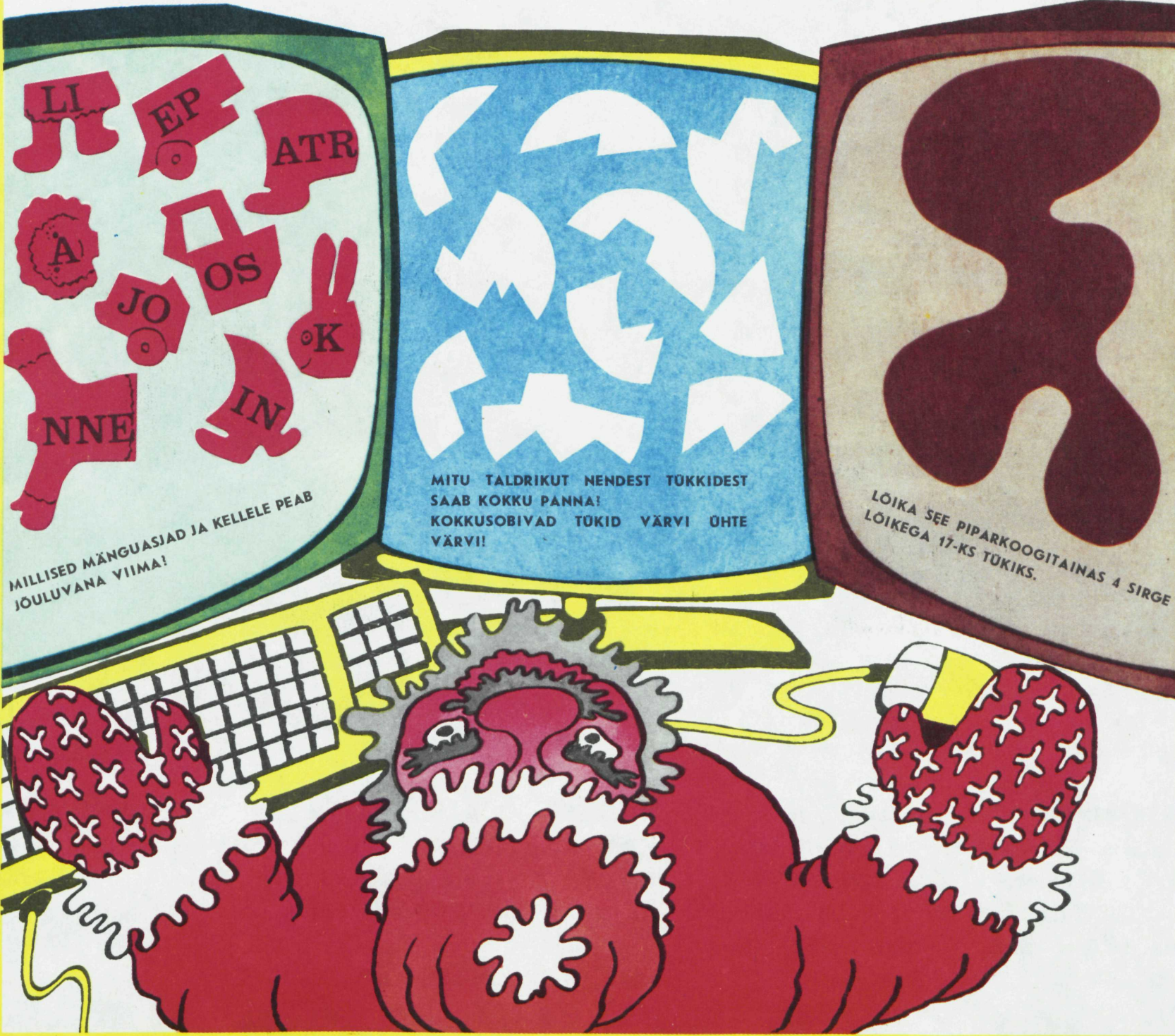
Pabervitraaž

Lõika pilt esimese lehekülje poolt välja ja pane, tagakülg ülespoole, lauale. Siis aseta soovitud kohale pildil värviline krepp-paber ja kanna sellele vildika abil mustaga joonistatud kontuur, mis paberist läbi paistab. Nii toimi iga värviga eraldi. Siin on antud kaks värvivarianti. Seejärel lõika esikülje poolt pildist värvilised kohad välja ja kleebi tagapoole nende servade külge krepp-paberid. Siis murra pildi servad (katused ja seinad) ettepoole ja liimi need nurkadest kokku. Valmis pilt pane aknalauale püsti, nii et valgus läbi paistaks. Kui sul kodus krepp-paberit pole, liimi kogu pildi tagakülg kinni näiteks küpsisepaki sisepaberiga ja värvi eestpoolt läbi aukude vildikatega ära.

Joonistanud HELI VEIGEL

JÕULUVANA JÄI PISUT HÄTTA ARVUTIGA. LAPSED, AIDAKE TEDA!

MILLISED MÄNGUASJAD JA KELLELE PEAB
JÕULUVANA VIIMA!

MITU TALDRIKUT NENDEST TÜKKIDEST
SAAB KOKKU PANNA!
KOKKUSOBIVAD TÜKID VÄRVI ÜHTE
VÄRVI!

LÕIKA SEE PIPARKOOGITAINAS 4 SIRGE
LÕIKEGA 17-KS TÜKIKS.

Joonistanud KURTI VOOL

Lasteajakiri «Täheke» nr. 12. 1990. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse address: Tallinn 200 109, Pärnu mnt. 67-a. Toimetuse käsikirju ei tagasta.

Kolleegium: E. Haamer, R. Järvi, E. Mardi, H. Mänd, K. Pajus, H. Raftiste, V. Variksaar.
Telefonid: peatoimetaja E. Mardi 681-495, vastutav sekretär V. Variksaar 681-497, vanemtoimetaja J. Rannap 681-497, kunstiline toimetaja J. Tammsaar 681-400, toimetaja E. Allikmaa 681-538, toimetaja I. Rensar 681-496, tehniline toimetaja A. Lill 681-496, sekretär A. Kuusmaa 681-400.

Laduda antud 31. 10. 1990. Trükkida antud 19. 11. 1990. Trükiarv 67 000. Ofsetpaber nr. 1. 60x90/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspoognaid 2,91. Tingivõitfommiseid 8,0. Tellimise nr. 4866. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükkida, Tallinn 200 090, Pärnu mnt. 67-a.

Esikaanel MAARA VINDI joonistus.

Детский журнал «Тäheke» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии, Таллинн, 200090, Пярну маantee, 67-а. Адрес редакции: ЭССР Таллинн, 200109, Пярну маantee, 67-а. Цена 40 коп. Объем 2 печ. листа. Тираж 67 000. Заказ 4866.

HIND 40 KOP

990P
Ar Täheke

LAPSE JA EMA JA ISA PILT

AINO PERVIK

Illustreerinud EVI VALDOV

VÄIKESE LAPSE NÄGU ON ÜMMARGUNE. KUI LAPS PIIMA JOOB, ON TA SUU SAMUTI ÜMMARGUNE. VÄGA VÄIKE LAPS EI TAHAGI MUUD KUI AINULT PIIMA. KA VÄIKESE LAPSE EMA RIND ON ÜMMARGUNE. SEALT SEE VÄIKE LAPS PIIMA SAABKI.

KUI SINA EMAKS KASVAD, SIIS TOIDAD SINA KA OMA VÄIKEST LAST NIIVIISI RINNAGA. KUI SA AGA KASVAD HOOPIS ISAKS, SIIS OLED SA SEAL JUURES JA ÜTLED:

«OH, KUI ARMAS LAPS MEIL ON!»

